

1. Słoń - ce Prawdy, Król Jas - no - ści, już na zie - mski zstą - pił łąn;
co za szczę - ście dla ludz - ko - ści, przy - szedł nas wy - ba - wić Pan. Ty-siąc-
Ty - siąc - le - cia brzask już wscho - dzi, radość ze wszech sły - chać stron;
le - cia radość ze
wnet świat ca - ły się o - dro - dzi, gdy Król wstąpi na swój tron.

1. Słońce Prawdy, Król Jasności, już na ziemski zstąpił łąn;
co za szczęście dla ludzkości, przyszedł nas wybawić Pan.
Tysiąclecia brzask już wschodzi, radość ze wszech słyhać stron;
wnet świat cały się odrodzi, gdy Król wstąpi na swój tron.
2. Przyszła chwila ta radosna, której czekał cały świat;
już Królestwa wschodzi wiosna, kwitnąć będzie tysiąc lat.
I nastanie raj na ziemi, sprawiedliwy będzie rząd;
a Król z wybranymi swymi wykorzeni wszelki błąd.
3. A Pan złączy się z Kościołem, na swój tron posadzi go:
aby w chwale rządzić spolem i usunąć wszelkie zło.
Śmierci skończy się męczarnia, żywot wieczny będzie znów;
jeden Pasterz i Owczarnia będzie według Pańskich słów.